

Ur 1615 - 1616 års räkenskaper

(Avskrift av avskrift)

Hans Kungl. Maj:ts samt kammarrådets nådiga behag, då hava några knektar ingen gård utgjort, efter de ärer uti Ryssland, och där meste slagne. Och deras fattiga hustrur sitta hemma med en hop små barn, och tigga sig till föda. Och löper deras mantal på 13½.

Även äro en hop öde och utfattiga tiggare-mantal, som ingen gård haver råd till att utgöra, för den hårda och knappa årsväxt varit haver, så de övergiver hus och hem och gå och tigger guds allmosor. Och är eftre som var socknens kyrkoherde förseglade längder förmåla 42¼ mantal

Anno 1615 sändes en skuta med fetalie till Narven, som dock räkenskaperna förmäler. Och när samma skuta kom i Nylands skären, så blev hon av storm underdriven in på ett grund. Nödgedes så sjöfolket utkasta mesta parten av lasten, doch omsider när vädter sig åter stillade och skutan kom där utav finge de bärga mesta parten av godset, dock blev där borta som brevet förmält daterat 9 augusti anno 1616.

I Luleå socken hölls ting 1616 i Högvälborne Herr Axel Oxenstierna vägnar, Friherre till Rymile och Sjöholm, Herre till Rydön, Sveriges Rikes Råd Lagman i Västerbotten och Lappmarken, höll jag Jacob Andersson laga ting uti Befallningsman Abraham Staffansons närvaro. I nämnden sutto:

Nils Nilsson i Björnsbyn	Jöns Olofsson i Alvik	Lars Hindersson i Bensbyn
Christopher Pålsson i bitem	Måns Jacobsson i Persön	Jöns Larsson i Antnäs
Peder Jönsson i Svartbyn	Nils Hansson i Wibbyn	Jöns Hansson i Björnsbyn
Lars Andersson i Byriislandet	Olof Davidsson i Jämtön	Herman Olsson i Persön

Hans Hansson i Sundom haver lägrat Henrik Månssons legopiga i Engesbyn till mökränkning. Blev härföre saker 40 mark. Utgav 40 mark.

Hans Olsson i Engisbyn haver slagit sin granne Jöns Ersson med en lie i halsen fulsår. Blev därföre saker för sårsmål 20 mark. Utgav 20 mark.

Framställdes för rätten två Peder Olofssons döttrar ifrån Rutvik, den ena om sina 12 år och den andra om sina 14 år och angavs skuld att hava stulit någon mat, utur sin granne Erik Olofssons stolphärbärge, till vilken vilken beskyllning de icke kunde neka. De bekände sig hava en nyckel med vilken stulit några kakor bröd samt andra matvaror. Sedan frågades dem uti åtskilligt förhör, om deras föräldrar eller någon annan haver varit i råd med dem. Den yngre dotter svarade, och bekänner att hennes moder kunde det vara något veterligt, men den andra system sade att varken fader eller moder visste därav, ej heller någon annan. Vi haver tagit oss själva tagit oss rättigheter förr, och ingen haver därom varit i råd med oss.

Sedan framställdes deras moder och henne tillfrågades om hon hade nyttjat och gömt deras tjuvnad, hon nekade och sade nej, men den yngre dottern hölle före med sitt tal, vittnade och sade att det var henne veterligt. Så efter att icke modern med lag eller ed kunde göra sig fri, blev hon saker att böta 9 mark, och dötterna blevo dömda att slita ris, vilken förenämnda två pigor i lika måtto på tingsplatsen

risade och förenämnda Peder Olofssons hustru utgav 9 mark.

Hölls ting i Luleå socken 1617 med samma ledning som föregående år. Nämnden:

Jöns Dagesson i Råne	Måns Jacobsson i Persön	Jöns Larsson i Ersnäs
Jöns Nilsson i Ersnäs	Per Hansson i Svartbyn	Olof Davidsson i Jämtön
Nils Hansson i Wibbyn	Lars Andersson i Byrilslandet	Hans Jacobsson i Rutvik
Erik Torstensson i Orrbyn	Jöns Nilsson i Brändön	Anders Kråka i Sunderbyn

Framställdes för rätten en ung dräng om sina femton år vid namn Erik Olofsson i Bölet, som haver gått i vall med sin faders boskap, och gavs skuld för tidelag med en ko. Vilken djävulskap och synd han tillstod och bekände sig skyldig vara, att han trenne gånger bedrivit sin onda gärning med förenämnda djur, och den tredje gången blev han befunnen med färsk gärning tagen utav sin grannes hustru Hustru Karin. Härföre blev han för sin missgärning med samma djur dömd att på bål brinna.

David Jönsson haver slagit sin granne Olof Månsson blodvite, blev därför saker 3 mark, utgav 3 mark.

Hans Hansson i Sundom haver slagit sin granne Anders Eriksson fulskråma, blev härföre saker 6 mark, utgav 6 mark.

Förenämnde Anders Eriksson slog honom igen blodvite, blev saker 3 mark . Utgav 3 mark.

Item kommo för Rätten Brobymän med några andra byar och talade till Engesbymän, att de skulle hålla öppet ett uppgångs fiskeled uti sin kvarnbäck, eftersom gammalt haver varit. Så blevo de försonade och förlikta vid tinget, med handräckning, att från Valborgsmässotid om våren, och till Mickelsmäss skall stå öppet en aln uti fiskeuppgång vid samma fiskeled , vilken häremot bryter bötar 40 mark.

Peder Elementsson i Alvik och Jöns Dagesson i Råne uppjuder det hemman, som gode män hava dem till skatt för den gäld, som Erik Jöransson i Smedsbyn dem och några andra skyldig var, nämlig för 330 mark 12 öre för både för hus och jord.